

Carlepont le 18. 10. 1914

Kære elskede Midde!

I dag modtaget Brev fra d. 9/10.

I dag har vi lavet os en stor sandsæk
til at fylde med Sand, når vi skulle komme i Gefecht.
igen noget en Leutnant har fundet på til Tidsfordriv.

Inat drømte jeg at jeg var hjemme og så Plaget
gå i Stalden og var så magert og grimt
og forrige Nat drømte jeg, at jeg lå i Sengen.

Du og Christen besøgte mig
du lænede Dig ned og kyssede mig så kærligt.

Når der kunne blive Tid
og Du kunne få en til at læsse på,
så kunne jo Lerstenene fra Aftægten
blive kørt ned i Hønborre.

Plagene kan jo godt blive gående ude
til Jul om Dagen.

Havre kan du jo ikke tærse alt af,
eller sælge, da vi har så mange Heste.

Ja, nu sidder jeg her og foreskriver
dig så meget, jeg har jo så megen tid.

Når Du skriver, er Du træt og søvnig om Aftenen.

Jeg beder skån Dig selv Kære.

Skår i dine Kræfter og din Sundhed
vil jeg mindst af alt ønske.

Hvis vi af Gud bliver forundt at have
Vor Sundhed, så kommer vi nok igennem,
Hvis vi må få lov til at leve lykkelig sammen endnu en Gang
og i mange År, så vil vi rigtig bære over med
hinandens små Fejl, og tage vort Arbejde med mere Ro.

Bare Du kunne få dig en ordentlig Pige,
en falden Krigers Kone, om hun havde et Barn,
ja Kære, ene kan du jo ikke,

om jeg kommer hjem,
så jeg også gerne, Du havde god hjælp.

Jeg tænkte mest på P. Jacobsens Kone

Hun kan da ikke blive der på Stedet,

det synes Du måske ikke om,

gør endelig noget for at få en Kone Pige

få Marie til at hjælpe Dig.

Ja give Gud, at jeg snart kunne komme og hjælpe Dig.

Dine Breve løfter altid Stenen noget
fra det længselsfyldte og af en Sten så tyngede Bryst

Mange Hilsner Din egen Christian